

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru

Moraru,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului Sandu Dumitru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 iulie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Sandu Dumitru

Termenul examinării cauzei:

instanța de fond: 23.07.2013 - 20.07.2016;

instanța de apel: 25.10.2016 - 14.02.2017;

instanța de recurs: 05.06.2017 - 01.08.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 iulie 2016, Sandu D. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul comercializării autovehiculelor pe un termen de 2 ani.

1.1. Prin aceeași sentință, procesul penal de învinuire a lui Cucu A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, a fost încetat în legătură survenirea decesului acestuia.

1.2. În temeiul art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, examinarea cauzei în prima instanță a avut loc în lipsa inculpatului Sandu D., care s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, la 26.11.2009, Sandu D., aflându-se la Centru "Mercedes Benz", de pe str. Academician Sergiu Rădăuțanu, 1, mun. Chișinău, fiind în înțelegere prealabilă și împreună cu cet. Cucu A., urmărind scopul însușirii automobilului de marca/model "BMW 328i" cu nr. VIN WBABK710X0ER58024, care aparținea cu drept de proprietate cet. Șumila G., repartizând în prealabil rolurile între ei, acționând intenționat, sub pretextul schimbului automobilului nominalizat pe un alt automobil de

marca/model "BMW seria 7", înșelând-o pe Șumila G. că schimbul va avea loc după înregistrarea automobilului pe numele lui Sandu D., abuzând de încrederea acordată, au organizat și realizat înregistrarea automobilului de marca/model "BMW 328i" cu nr. VIN WBABK710X0ER58024 pe numele lui Sandu D., iar după intrarea în posesie a automobilului, ultimul a plecat de la locul infracțiunii cu automobilul sustras. În rezultatul acțiunilor sale intenționate Sandu D. de comun acord și împreună cu Cucu A. i-au cauzat cet. Șumila G. prejudiciu material considerabil în sumă totală de 8 500 euro, care conform ratelor oficiale de schimb a BNM constituia suma de 142 137,85 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Crivenco R. în numele inculpatului Sandu D., care a solicitat, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a invocat următoarele argumente:

- inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată și vinovăția acestuia nu a fost dovedită, iar probele puse la baza condamnării n-au fost administrate, cercetate și apreciate corect;

- partea vătămată Șumila G. a menționat că, la ghișeul de la "Mercedes Centru", ea nu știe unde s-a semnat, adică i-a își confirmă poziția că nu cunoștea că încheie cu Sandu D. un contract de vânzare-cumpărare;

- potrivit declarațiilor relatate de către persoana responsabilă din cadrul CRIS "Registru", Glavanari El., a declarat că, părților le-au fost explicate condițiile contractului odată cu întocmirea acestuia (f.d. 257);

- conform hotărârii Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 07.02.2011, a fost menționat că, argumentele reclamantei, privitor la faptul că s-a înțeles cu cumpărătorul să încheie un contract de schimb, dar nu de vânzare-cumpărare se resping pe motiv că se combat prin declarațiile pârâtului și actele cauzei, din care se reține încheierea unui contract de vânzare-cumpărare, semnat de ea (f.d. 11);

- acțiunea civilă înaintată de către Șumila G. se referă la rezoluțiunea contractului și la nulitate sau repararea prejudiciului cauzat ca urmare a unui delict. Prin urmare constatările făcute de instanță trebuie să aibă autoritate de lucru judecat și urmează a fi luate în considerare la adoptarea sentinței;

- inculpatul Sandu D. nu a determinat-o nici într-un fel pe Șumila G. să-i transmită automobilul;

- Cucu A. a determinat-o pe Șumila G. de a-i transmite automobilul lui Sandu D. nu demonstrează faptul că, ultimul era în înțelegere prealabilă cu Cucu A. privind deposedarea părții vătămate de automobil, în condițiile în care Sandu D. i-a transmis lui Cucu A. suma de 6 800 euro;

- faptul că Cucu A. nu i-a dat suma menționată părții vătămate nu îl face pe Sandu D. complice sau făptașul infracțiunii de escrocherie;

- în acțiunile lui Sandu D. nu se regăsește nici o formă de escrocheriei, cum ar fi înșelăciunea sau abuzul de încredere;

- conform probatoriului cauzei, se poate deduce că însuși Sandu D. a fost dus în eroare de către Cucu A., acesta transmițându-i banii pentru automobil, iar restituirea automobilului părții vătămate a fost dispusă prin hotărâre de judecată, Sandu D. fiind însuși prejudiciat;

- potrivit declarațiilor martorilor: Șumila I., Glavanari El., Vișan S. și Soltan D. și părții vătămate, nu poate fi reținut faptul implicării lui Sandu D. în săvârșirea laturii obiective a infracțiunii de escrocherie;

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, apelul declarat a fost respins ca fiind nefondat și menținută fără modificări sentința.

4.1. În temeiul art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc în lipsa inculpatului Sandu D., care s-a eschivat de la prezentarea în instanță.

5. Instanța de apel a conchis că, starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță.

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpatului Sandu D. în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

În atare situație, instanța de apel a reținut ca fiind corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul Sandu D. și semnele componente de infracțiune prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită de două persoane în proporții deosebit de mari.*

Instanța de apel a considerat corectă soluționată și chestiunea privind pedeapsa aplicată inculpatului, aceasta fiind în limitele legii.

Prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor din art. 7, 61, 75 Cod penal, în sentință, fiind cuprinse datele privind persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 CoEDO.

Criticile invocate în apel cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză efectuată de instanța de judecată, reprezintă opinia subiectivă a părții apărării.

Motivele, precum că Sandu D. nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, nu au putut fi reținute de către instanța de apel ca fiind fondate, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Astfel, nu au putut fi reținute argumentele părții apărării precum că, caracterul faptelor imputate prin rechizitoriu inculpatului este de natura relațiilor civile, fapt ce se datorează prezenței contractului de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport, or, prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 07.02.2011, din motivul neachitării sumei contractului de către inculpat, a fost reziliat contractul de vânzare-cumpărare a automobilului de marca/model "BMW 328i" și dispusă restituția civilă prin încuviințare Ministerului Dezvoltării Informaționale de a introduce rectificarea datelor despre deținătorul de transport derivate din rezoluțiune din Registrul de Stat al Transporturilor cu înregistrarea dreptului de proprietate asupra automobilului nominalizat după partea vătămată, Șumila G. - circumstanțe, care în coroborare cu declarațiile părții vătămate și a martorilor Șumila L. și Soltan D. determină scopul de cupiditate al inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, primirea bunului cu condiția îndeplinirii unui angajament se califică ca escrocherie, deoarece în cazul dat, inculpatul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestui bun, urmărea scopul sustragerii lui și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc că în împrejurările descrise supra, inculpatul Sandu D., prin comportamentul incorect, bazat pe înșelăciune și abuz de încredere, a exercitat o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei, deposedând-o de bun în proporții deosebit de mari. El a prezentat vădit fals realitatea, a exploatat conștient raporturile de încredere, care s-au stabilit între el și victima, a ascuns faptele și împrejurările reale ale cazului, a căror necunoaștere au determinat eroarea victimei privind legalitatea transmiterii bunului, după care, însușindu-l, s-a eschivat de la îndeplinirea obligației asumate.

În atare situație, versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie, ce combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, astfel fiind apreciată ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

Examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din articolul 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a apreciat că, nu există temeiuri de a interveni în sentință.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, inculpatul nu cade sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, existând restricția prevăzută la art. 10 alin. (1) lit. d) - nu se aplică amnistia persoanei care săvârșit infracțiunea prevăzută de articolul 190 alin. (5) Cod penal.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recurs ordinar avocatul Pruteanu V. în numele inculpatului Sandu D., care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului declarat, recurentul invocă argumente similare celor indicate anterior în apel de către avocat și *descrie în pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- din cuprinsul deciziei rezultă că instanța de apel evaluând probele cercetate, n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- în cauză sunt îndeplinite elementele caracteristice ale erorii grave de fapt, întrucât din examinarea coroborată a materialului cauzei, rezultă un viciu juridic la stabilirea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului procurorului și casarea sentinței de achitare a inculpatului;

- decizia instanței de apel prezintă, neîndoielnic, deficiențe sub aspectul motivării, ea nesatisfăcând cerințele stipulate în art. 417 alin. (1) p. 8) Cod de procedură penală, care trebuie să cuprindă - printre altele - temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, precum și motivele adoptării soluției date. Contribuția instanței se reduce doar la enunțarea temeiurilor pentru condamnarea inculpatului și aprecierea unilaterală a probelor administrate în cauză;

- în procesul de judecată în cauza respectivă, au fost încălcate prevederile art. 6 CoEDO, care garantează dreptul la un proces echitabil;

- cum rezultă din jurisprudența CtEDO, într-o formulare de sinteză se arată că prin art. 6§1, combinat cu §3 din același articol, au fost stabilite elementele esențiale ale unui proces echitabil, marcat, în special, de importanța atribuită aparențelor și de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanțiile unei bune justiții (*decizia din 30.10.1991 în cauza Rorges c. Belgiei, §24*). În această ordine de idei, CtEDO în mai multe rânduri a sancționat unele state pentru faptul că "instanțele judecătorești naționale au pronunțat hotărâri insuficient motivate";

- hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 07.02.2011, adoptată pe marginea acțiunii civile înaintată de către Șumila G. cu privire la rezoluțiunea

contractului, în care, printre altele, se menționează că, argumentele reclamantei privitor la faptul că s-a înțeles cu cumpărătorul să încheie un contract de schimb, dar nu de vânzare-cumpărare se resping pe motiv că se combat prin declarațiile părâtului și actele cauzei, din care se reține încheierea unui contract de vânzare-cumpărare, semnat de ea. Totodată, prin hotărârea judecătorească, urmare a faptului ca părții vătămate nu i-a fost achitat prețul automobilului, Sandu D. a fost obligat de a restitui părții vătămate automobilul;

- printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă s-a stabilit că între părți a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare, care în mod vădit nu corelează cu învinuirea acuzării și hotărârile instanțelor la judecarea cauzei penale, potrivit cărora "(...) *sub pretextul schimbului automobilului nominalizat pe un alt automobil de marca/model "BMW seria 7", înșelând-o pe Șumila G. că schimbul va avea loc după înregistrarea automobilului pe numele lui Sandu D., abuzând de încrederea acordată, au organizat și realizat înregistrarea automobilului de marca/model "BMW 328i" cu numărul VIN WBABK710X0ER58024 pe numele lui Sandu D., iar după intrarea în posesie a automobilului, ultimul a plecat de la locul infracțiunii cu automobilul sustras*";

- în speță între inculpat și partea vătămată s-au constituit niște relații civile și era necesar să fie demonstrat faptul că inculpatul la momentul semnării contractului a avut intenția de a nu-și exercita angajamentul asumat, ca la acel moment a avut intenția de a însuși bunurile materiale (scopul de cupiditate), lucru ce nu i-a reușit organului de urmărire penală;

- învinuirea adusă lui Sandu D. nu este bazată pe probe directe ce ar confirma comiterea infracțiunii imputate;

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece din conținutul recursului se evidențiază că recurentul își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, motivele de reapreciere a materialului probatoriu, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

6.2. Referință asupra recursului declarat a depus și partea vătămată, Șumila G., care a solicitat declararea inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, considerând că hotărârile judecătorești adoptate la caz sunt legale și întemeiate, emise cu respectarea normelor de drept material și procedural, iar versiunea recurentului în sensul ilegalității acestora, nu are nici o acoperire probatorie, fiind combătută complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, astfel, urmează a fi apreciată ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită de către inculpat.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit, consideră că acesta urmează a fi admis, cu dispunerea

rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată, din următoarele motive.

În sensul art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. În ce privește chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile nominalizate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Din cererea de recurs declarată, se constată că criticele recurentului, în esență, se referă la faptul că instanța de apel nu și-a motivat decizia adoptată, a apreciat eronat probatoriu administrat și incorect a ajuns la concluzia menținerii sentinței de condamnare a lui Sandu D. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, nefiind aduse argumente temeinice în vederea susținerii acestei statuări, drept consecință, la caz, a fost încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul de garanții subsecvente procesului echitabil.

Colegiul penal lărgit, verificând criticele recurentului, în raport cu actele cauzei, constată că instanța judecând apelul declarat de către partea apărării nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită și insuficient motivată, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Or, soluția de respingere a apelului declarat este insuficient motivată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată atât a primei instanțe, cât și a celei de apel, în condițiile art.

100 alin. (4) Cod de procedură penală, iar instanța de apel fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de partea apărării, a adoptat soluția contestată.

Astfel, instanța de apel verificând probele ce au stat la baza sentinței de condmanre a inculpatului: - *declarațiile: învinuitului Cucu A. (f.d. 153-154, vol. I); învinuitului Sandu D. (f.d. 256, vol. II); părții vătămate Șumila G. (f.d. 245, vol.II); - martorilor: Șumila I. (f.d. 256, vol.II); Glavanari E. (f.d. 257, vol.II); Vișan S. (f.d. 258, vol.II); Soltan D. (f.d. 4, vol. III), nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei și concludenței, mai mult în partea descriptivă a deciziei contestate instanța de apel nu numai că nu a făcut nici o analiză a acestor probe, dar nici nu a desfășurat conținutul declarațiilor acestor martori.*

Sub acest aspect, Colegiul penal ține să menționeze și faptul că potrivit procesului-verbal, instanța de apel pe lângă probele sus menționate a cercetat și alte probe și anume: - *raportul de expertiză tehnico-științifică auto-merceologică nr. 59 din 22.02.2012 (f.d. 88-94, vol.II); - recipisa întocmită de către Șumila G. față de Chilaru V. (f.d. 51, vol.I); - procesul-verbal de confruntare dintre Cucu A. și Sandu D. din 24.03.2010 (f.d. 155-158, vol.I); - procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Șumila G. și bănuitul Sandu D. din 13.10.2011 (f.d. 19-21, vol. II), probe care deși au fost cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, instanța în decizia recurată nu le-a dat nici o apreciere.*

Așadar, analizând textul deciziei contestate, instanța de recurs constată că instanța de apel integral a ignorat obiecțiile apărării cu referire la probele prezentate de partea acuzării, acestea nefiind rediate în decizie, analizate, apreciate, admise sau respinse, cu argumentarea concluziei sale.

Astfel, sub acest aspect, Colegiul penal constată că instanța de apel, adoptând soluția de respingere a apelului declarat, s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat pe cauză, or, recurentul a invocat probe concrete și anume declarațiile: martorilor Șumila I., Glavanari E., Vișan S. și Soldan D, care au relatat că totate tratativele cu referire la schimbul automobilului de marca/model "BMW 328i", care îi aparținea părții vătămate Șumila G., au fost duse de către Cucu A., astfel, Sandu D. nu a exercitat nici o influență asupra părții vătămate, privind determinarea acesteia de a-i transmite automobilul.

Totodată, Colegiul penal reține că, instanța de apel nu a dat aprecierea corespunzătoare concluziei raportul de expertiză tehnico-științifică auto-merceologică nr. 59 din 22.02.2012, potrivit căreia, "*calculat în valuta națională a RM, la data evaluării 26.11.2009 (la cursul BNM de 1 euro = 16,722 lei), prețul automobilului "BMW 328i", cu n/î C SB 080, alf 1996, putea constitui - 95 118 MDL; Calculat în valuta națională a RM, la data de 20.02.2012 (la cursul BNM de 1 euro = 15,6312 lei), prețul automobilului "BMW 328i", cu n/î C SB 080, alf 1996, putea constitui 95 118 MDL; valoarea de piață a automobilului de model "BMW 328i" cu n/î*

C SB 080, calculat în valuta națională, apreciat după starea tehnică în care se află la moment putea constitui 55 527 MDL” (f.d. 88-94, vol. II).

De asemenea, instanța de apel a omis de a da o apreciere corespunzătoare hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 07.02.2011 (*prin s-a dispus rezilierea contractului de vânzare-cumpărare a automobilului de marca/model ”BMW 328i”, cu n/î C SB 080, contra sumei de 7 000 euro, încheiat la 26.11.2009, între Șumila G. și Sandu D.*), necesară pentru a determina cu exactitate suma prejudiciului cauzat în cauză, deoarece valoarea acestuia este determinantă pentru calificare, luând în considerație modificările operate de legiuitor în art. 126 Cod penal.

Cu atât mai mult era necesară efectuarea acestei aprecieri, deoarece diferența dintre suma indicată în actul de învinuire (*8 500 euro*) și hotărârea judecătorească sus-menționată, impune o calificare diferită a acțiunilor inculpatului.

Reținând cele menționate *supra*, se constată că instanța de apel nu a efectuat o cercetare a probelor și circumstanțelor cauzei în conformitate cu prevederile art. 414 alin.(1), (2), (4) și (5) Cod de procedură penală, nu le-a apreciat separat și în coroborare din punct de vedere al pertinentei și concludenței și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de partea apărării.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.414 și 417 Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărâre neîntemeiată și nemotivată.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În concluzie, Colegiul penal constată, că instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, nu a soluționat cauza în conformitate cu prevederile legale, adică instanța de apel în decizia adoptată nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către partea apărării și aceasta nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, eroare de drept cuprinsă în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel și cele menționate în prezenta decizie, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre

legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului Sandu Dumitru, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, în cauza penală în privința lui *Sandu Dumitru* și dispune rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată integral la 25 august 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti
Nadejda Toma
Petru Moraru